

UKRAINIAN LABOR NEWS

PRINTED AND PUBLISHED WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF PRITCHARD AVENUE AND MCGREGOR STREET IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

газета для робочого людю — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видав. Робітничо-Фармерське Видавнче Товариство, закорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українським Робітничім Домі, на розі вулиць Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Редакція за оголошення не відповідає.

ГАНЕБНІ РОКОВИНИ. (ДО ДЕСЯТИХ РОКОВИН ВЕРСАЛЬСЬКОЇ УГОДИ.)

Вічера, 28. червня, минуло 10 літ від того часу, як у Версалі, аристократичному передмісті Парижа, представники держав так звані антанти (Англія, Франція, Італія, Японія, Бельгія, Злучені Держави) і Німеччина підписали мирову угоду, якою офіційно закінчили світову війну, перекреслили стару мапу Європи і колоніальних країн та наложили на населення Німеччини надмірні тварі податків.

Після цієї угоди Німеччина мусіла віддати Франції Ельзас-Лотарингію, Польщі частину Східної Прусії, Горішнього Шлезу та Познань. Меши шматки дісталися Бельгії та Чехословаччині. Разом Німеччина втратила в Європі 12-процент своїх земель з населенням понад 6,000,000. У Німеччині було відібрано всі її колонії в Африці та Азії. Німеччина повинна була роззупити свою армію і зобов'язалася на далі утримувати не більше, як 100,000 війська. Майже всі військові доробави та все військове майно (гармати, літаки то-що) було знищено або видано союзникам. Зруйновано всі фортеці. Не звжаючи на те, що позбавились своїх земель та колоній, Німеччина економічно була підірвана, союзники вимагали ще від неї сплатити репарації, тоб-то, сплатити всі витрати, що їх союзники зробили у війні, ті репарації, що їх оце недавно після п'ятимісячного засідання в Парижі аж 10 літ пізніше остаточно вирішила конференція банкових експертів за квизиками Морганів.

Версальська угода стала за основу до дальніх угод, якими віддано Польщі Західну Україну, Чехословаччині Прикарпатську Україну, розшарпано Австрію, поділено між великими імперіалістичними державами Палестину, Сирію, Месопотамію, поперекривано колонії в Африці. Версальський договір закінчив велику світову війну, але спричинив десятки завятих крововоритних війн у всіх частинах світу. Хоч мир було відписано, але війська антант далі залишилися в окупованих індустриальних землях Німеччини, здішуючи страйки та революційні вибухи німецького робітництва.

Хоч у Версалі мир був підписаний, але на Сибірі, на Кримі, коло Архангельської, коло Ленінграду, а годівно на землях Західної й Радянської України не тільки зашились імперіалістичні армії, але саме зараз після підписання того "миру" вони ще з більшою силою розпочали війну проти визволеної країни, мурдуючи робітництво й селянство за те, що скинули з себе нута тисячодітної неволі; за те, щоб знову їх закувати в капіталістичні кайдани.

Вже після Версальського миру польська армія, озброєна диктаторами Версальського договору, тримала Львів, Київ, Одесу та тисячі українських міст і сіл. Вже після Версальського миру гнада червоноармія Врангеля спершу з України на Крим, а потім з Криму в Константинополь.

Версальський мир дав лише можливість підірвати цію світову імперіалістичну війну загнала в сирі засіло 10 мільйонів душ найдороднішого населення, а 20 мільйонів зробила каліками. Версальський мир дав нагоду капіталістичним державам створити нові мільйонні армії, збудувати сильні водні й повітряні флоти, звести капіталістам між собою фінансові порухунки, розділити між собою "з пожару вкрадений покроб".

Версальський мир дав нагоду як старим, так і новим державам міцніше затиснути петлю над поневоленими народами, що нині в кожній капіталістичній країні є знані, як національні меншости.

Нарешті, Версальський мир врятував на якийсь час капіталістичні європейські держав від тої часті, яка спіткала капіталістичні та поміщицькі буржуї прерської Росії. Він сконсолідував капіталістичні сили не тільки алянтських, але центральних держав і спрямував їх єдиним фронтом проти революційних повстань німецького та італійського робітництва, проти величезних страйків англійського робітництва. Версальський мир привів до часткової стабілізації капіталу, але справжнього миру навіть самим алянтським капіталістичним державам він не приніс.

Версальський мир проголосив смертний вирок вихвалоючій "демократії" й продротав шлях до фашистської диктатури капіталу, він зробив соціал-демократів надзавзятішими оборонцями капіталістичної держави, він притягнув II Інтернаціонал на службу всесвітнього капіталу через Лігу Націй — але з другого боку він привіз до політніи, до зреволюціонування пролетарських мас, до консолідації революційного фронту під проводом Комінтерну.

Хоч Версальський мир помирив тимчасово капіталістичні держави між собою, та суперечок між ними розподілом світу він не тільки не усунув, але ще гірше їх загострив. Обезсиливши німецький мілітаризм, він не зміг спинити розвитку нового імперіалістичного велетня, Злучених Держав, що в наслідок війни шдалено збагачали та запанували над зниченими війною країнами Європи. Версальський мир не вернув могутності британському імперіалізму й тому кинув ці дві імперіалістичні держави у велику покінцо економічну та дипломатичну боротьбу між собою за панування над світом. І доки будуть в силі всі точки Версальської угоди, доти над світом висітиме Демоклієв меч нової ще більшої, ще страшнішої, як минула, світової війни.

Пролетаріят цілого світа, поневолені колоніяльні та півколоніяльні народи знають ціну Версальської мирної угоди. Знають і готуються до того слушного часу, коли Версальська мирова угода стане лише клаптем паперу, що його показуватимуть в одному з музеїв Французької або німецької радянської республіки, як ганебний документ капіталістичного насильства 20-го "цивілізованого" століття над людством.

РЕЗОЛЮЦІЯ Ц.К. КОМПАРТІІ КАНАДИ НА ЛИСТ КОМІНТЕРНУ.

- 1) Ц.К. Комуністичної Партії Канади вітає лист Політсекретаріату К.І. про К.П.К. та її працю і лист про організаційні питання від К.І. та одобрює невдоволення всі спростування помилок, зроблених нашою партією. Безумовне прийняття лінії К.І. є основою єдності в канадійській партії.
- 2) Вітаємо аналіз загострення внутрішніх і зовнішніх суперечностей канадійського капіталізму. Є це гостре спрарвлення ліній, існуючої теред проводу нашої партії і до деякої міри серед членства, що Канада є виником у загостренні внутрішніх суперечностей, ведучих до кризи, ліній, що в сучі ричі є релізію оцінки 6-им Конгресом третього періоду післявоєнного капіталістичного розвитку. В той сам час ми відкидаємо думку, що розвиток радикалізації серед робітників залежить від негайної кризи.
- 3) Виходячи з правильної оцінки теперішнього (третього) періоду, К.І. в своїм листі правильно вказав, що хвиля спонтанних страйків у низці індустриї становить ліво-крильський рух серед робітників, і тому правильно оцінив завдання нашої партії відносно організації неорганізованих робітників, зросту радикалізації робітників, трейд-юнійної політики і праці, наше становище супроти питання К.П.К., аграрної праці, праці серед жінок, боротьби проти правої небезпеки і троцькізму, та справив наш мильний ключ "Канадійської Незалежності".
- 4) Цілий партійний провід був винний за недовідання воєнної небезпеки. К.П.К. мусить поборювати всяку спррбу ревідувати оцінку третього періоду (загострення внутрішніх і зовнішніх суперечностей, воєнна небезпека, радикалізація мас, злука соціал-демократії з капіталістичною державою), або уникати завдань, наложених на канадійську партію Комінтерновою оцінкою третього періоду; тенденція, що була ясно заманіфестована під час партійним провідом і ще тепер маніфестується певними товаришами.
- 5) Ми приймаємо й одобрюємо лінію листа К.І. про Канадійську Партію Праці й готимося, що в теперішній час не є завданням Комуністичної Партії будувати Партію Праці, а навпаки, нашим завданням є поборювати всяку думку про федеративну Партію Праці як нерозумну частину боротьби проти соціал-реформізму, та критику нашу боротьбу, щоб поставити під прямий і відкритий провід Комуністичної Партії ті робітничі організації, що є ще еполучені з К.П.К., через започаткування й керування локальними рухами об'єднаного фронту, організувати знизу на конкретних питаннях. Це означає ентуальну ліквідацію К.П.К. Це приводить також до загострення боротьби проти всякого реформізму. Ми будемо поборювати всяку спррбу справити або в мильний спррб пояснювати цей напрям, як орієнтацію нашої партії в сторону К.П.К. (в Альберті), з виглядями розвинути Партію Праці в наслідок радикалізації, як рух, який можемо підтримати, як це висловлено в тезах тов. МекДоналда. Ми класимо натиск на боротьбу проти соціал-реформізму, як на головне завдання, й мусимо

ПАТРІОТИЧНО-РІПНІДЯЧЕ WHOOREE-E-E-E!

Еге-ж! Більшовицькі газети тільки агітують. Ні поради, ні науки, ні розваги у них нема — лише агітація.

Читаю я вже "Укр. Голос", щоб він хоч трохи назад від агітував мене.

Беру найновіше число й читаю на першій сторінці одну за другою три новинки: кожна з них сформована в скаженно-протирадянськом дусі. Кожна з них розрахована на найтупіший релігійно-фанатичні інстинкти не дуже розвинутих своїх читачів. В кожній з них редактор стардається показати, як то на Україні більшовики знущаються над побожними людьми, як карують автокефальне духовенство.

Редактор, а вже тимі класичними більшовиками так заагітований, що читаючи оці "неагітаційні" новинки "Укр. Голосу" — беру їх трішки з недозирням. Я питаю себе: видки Рипинди набрала таких відомостей? З дофрінського базару, чи виссала із свого автокефального пальця? Чи Варшава і ці новинки прислала, чи Рига вирігала?

Я не винес тому, що у мене такі вибагливі вимоги. Це вже поинакше, як наслідки більшовицької агітації.

Я вже все такі готовий був повірити "Укр. Голосові" на слово, але-ж бо в минулому стрічався я з багатьма випадками, які, ну так би сказати по делякатному, переконували мене, що "Укр. Голос" не тільки агітує, але й бреше.

Коли "Укр. Голос" фрозетрив Шумського до всіма православному подробіям, коли "Укр. Робітничі Вісті" викрикнули, що це брехня, коли вже по "розстрілювано" Шумський написав заяву, — то "Укр. Голос" комусь і до чего часу води в рот набрав. Ну, хоч би сказав:

"Даруйте мені, православні християни, за брехню. Я поверив польсько-шляхетській брехні й сам став брехуном. Сповідання перед вами".

Чому "Укр. Голос" такого не сказав? Другий виць, що сповідь — це велике релігійне "таїнство", а сам не хоче висповідатися й носить тяжкий гріх на своїй совісті. Більшовиків але за їхню безбодність, а сам бреше, як лган на торгівниці.

Зрештою, відложимо про брехню до иншого разу, а зараз поговоримо про агітацію.

Взявся я перекопатися, чи правда тому, що "Укр. Роб. Вісті" агітують, а "Укр. Голос" агітація ССРСУ — ні. Як тільки я про це подумав, то зараз мене пригадалися вибори "годового уряду" патріотичного т-ва "Взаїмна Поміч". За ті вибори не тільки агітували, сварилися й судилися патріоти, але й зараз це справа в суді.

І тут справа не з більшовиками, але патріотів з патріотами. Носварилися, повололися, почали одні проти других агітувати й нарешті шили в суді. Ну, коли-б то шили в суді самі! А тож цілу організацію потягнули до суду. Бачу, що "Укр. Голос" містить ще від часу... так би сказати, "наукову пораду" якогось "члена РЗТ" Агітує він в ній, щоб член РЗТ викрикнули Навізівського, Шатувського та інших "буржуїв" з РЗТ, з Укр. Роб. Дому, з редакції і з цього світа, бо через них ніяково Рипинді між людей показатися.

Мовляв, ви, робітники, провідники, а я тоді дам вам науку: навчу вас, як вибирати "годовий уряд" і т. ин. Що-ж то за користь ви маєте зі своєї організації, коли навіть по су-

дах не водочітете? Ви дивитесь на нас: у нас як вибрати один "годовий уряд", то другий не віддає йому книжок. Годі ми книжки відбираємо у не-го судовою дорогою. Хоч книжки вже відбрали — проте справа ще така в суді. О, про нашу організацію знають не тільки православні люди, але й адвокати, дурнічиї РЗТ! Воно хвалиться, що дає запомогу хорім? Наша "Взаїмна Поміч" дає навіть адвокатам. От як наш провідники! Тож-викиньте своїх, а візьміть наших...

Коди пінеш над такими мікитуваними думати, то приходіш до переконання, що "Укр. Голос" в десять раз гірше агітує, як "Укр. Роб. Вісті". Ось він з якимсь тхором-дописувачем вчепився РЗТ, як сійний папота...

Коди б "Укр. Роб. Вісті" чи більшовицька преса взагалі, хотіла отаким шкєчим способом агітувати, то вона вважала б цілком мала-б що писати про той скандал, що стався в патріотичному товаристві "Взаїмна Поміч".

Я кажу: дуже але зробили редактори більшовицької преси, що до цього часу ані слова не написали про те, куди патріотичні йдери запровадили своє т-во "Взаїмна Поміч" і як вони за него жеруться.

"Укр. Голос" чіпляється до Робітничого Запомогового Товариства, питає його Головного Заряду за те, що той купив велику фарму з двома великими будинками на пріот-сіротинці; а "Укр. Роб. Вісті" або "Фармерське Життя" зні слова не написали про те, що патріотичні "годовий уряди" Взаїмної Помічі затягнули ту "поміч" до суду.

Подумавши над ній я ставлю питання до членства цих обох допомогових організацій: чи ліпше зробив Головний Заряд РЗТ, що купив великий маєток для членства своєї організації, чи ліпше зробили "годовий уряди" Взаїмної Помічі, що затягнули свою організацію до суду?

Думав я вже на цьому кінчати про "агітацію", але ось впа-ла мені в око ще одна цікава новинка на першій сторінці "Укр. Голос" з 26. червня. Ось вона дослівно:

"ДО ЧОГО ВЕДУТЬ БОЛЬШЕВИКИ?"

"Комуніст" подає ціналі числа про зріст аляколізму на Україні. В Одесі випили в минулім році 3 мільйони літрів горілки, 4 мільйони літрів пива і 2 мільйони літрів вина, вартости 10 мільйонів рублів.

В Харкові і Києві в минулім році випили люде 22 мільйони рублів. Найбільше однак люде на Донбасі. Там робітничий за 1928 рік випили небогато — тільки 27 мільйонів рублів".

Я не кажу, що "Укр. Голос" подаючи цю новинку, бреше, боже мене бороди. Я не кажу, що робітники чи населення на Україні не пє. Але все-ж таки, подаючи цю "неагітаційну" новинку, "Укр. Голос" повинен був сказати, в якому саме числі "Комуніста" він таке вини-тав. Тоді ця новинка мада-б інакішу вартість. "Укр. Голос" знає, бо, наприклад, зараз же поруч з нею подає другу, ще меншу, новинку п. н. "Все ще на чужім хлібі" і виразно зазначає, що подає її за загальною "Кетолік Реджістер" з 20. червня.

"Вед, вед"... На кожному числі "Комуніста" також є дата. Сумніваємося, чи "Укр. Голос" подає цю новинку за "Комуністом" ще й тому, що ні "Комуніст", ані ніяка инша українська радянська газета не пише "рублів", але карбованців.

Але менше з тим. Беру д-вінніпегську буржуазну газету "Tribune" з 26. червня й там

звід свого співробітника з відкиту Донцова в Рівному. Аж туди похав шукати слухачів ідеолог українського фашизму. І понав між своїх. Тоді, коли в Галичині Донцов з його відкитами не везе, співробітник "Української Ниви" аж здохлівий відкитом Донцова, пише: "Дісталоса від прелеганта насамперед інтелігенції, той, що на зразок російських вихованців здеалізувавши та боязливо сфетизувавши маси, плазує перед ними, запобігаючи їм тактично, вирошучоюся на провідників. Перепадо і цим самим масам та було доведено, що приходять вони до розуму лише тоді, коли вже за пізно. Панькаються ці маси з ріжними провідниками, що всюдї і завше в певні моменти вринають відклясь і з безвісти, накрутять, накаламуть, надрукують, зруйнують і або падають на шибеницю, або зникають як віспа, як чума".

від наголовком "Britain's Drink Bill" читаю таку таблицю:

В 1928 році в Англії люди випили 288,000,000 фунтів стерлінгів (одні фунт стерлінгів вартує 10 карбованців, або 5 доларів).

Залізниці в 1928 році мали загально-го приходу з пасажирів із перевозу товарів 194,000,000 фунтів стерлінгів. Податків держава збрала за рік 188,168,000 фунтів стерлінгів. Держава видала на освіту 95,000,000 фунтів стерлінгів. Молода люда випили за 86,500,000 фунтів стерлінгів. Хліба з'їли за 80,000,000 фунтів стерлінгів.

Порівняйте всі вище наведені цифри з тими, що люди в Англії випили за рік. Ну от хоч би так:

Пропили 288,000,000
На освіту дали 95,000,000
Або так:

Горілки випили за 288,000,000
А молока — за 86,500,000
Або ще інакше:

Горілки випили за 288,000,000
А хліба з'їли за 80,000,000
Або ще так:

Пива випили 928,900,000 гал.
А молока ..... 800,000,000 гал.

Можна ще інакше: Дали на освіту, випили молока і з'їли хліба разом за 261,500,000
А випили 288,000,000

Одним словом, населення Англії в 1928 році пропило багато більше, як держава збрала податків; пропило багато більше, як всі залізниці мали приходу і т. д.

Цікаві порівняння, правда? А тепер пригляніться до форми агітації "Укр. Глоосу". Подаючи такі дуже сумнівні новинку про пітку на Україні, "Укр. Голос" дає неї наголовок: **"До чого ведуть большевики?"**

А чому "Укр. Голос" не подає вище наведеної застрашаної статистики про пиятво в Англії й не каже: **"До чого веде демократія?"**

Коли вже ти, Рипинде, берешся агітувати цифрами, то дуже прошу, але не будь вузькоколоба. А то коліна твої трясується, а розум твої та загальний світогляд шилом зіштовпис. Скажи Свистуну, щоб настромив тобі конічі окуляри, то навіть кризь них побачиш дещо більше світа.

"Бай ді веї"... Куди Свистун поїхав?
Бачу, бачу... поїхав на фарми. Чого? Агітувати за ССРС-ом, агітувати, щоб фермери занисували на ССРС-а народні домішні, так собі... на прогулку?

Не жиєш ти агітацією, Рипиндочко? А з чого-ж жиєш? з whooree-e-e-e!
Та ми це поговоримо. Поговоримо про такі річи, про які тобі й не снилось.

Грубошкірий.

ДОНЦОВ У ГОСТЯХ МІЖ СВОЇМИ.

Польсько-українська газетка "Українська Нива" поміщує звід свого співробітника з відкиту Донцова в Рівному. Аж туди похав шукати слухачів ідеолог українського фашизму. І понав між своїх. Тоді, коли в Галичині Донцов з його відкитами не везе, співробітник "Української Ниви" аж здохлівий відкитом Донцова, пише: "Дісталоса від прелеганта насамперед інтелігенції, той, що на зразок російських вихованців здеалізувавши та боязливо сфетизувавши маси, плазує перед ними, запобігаючи їм тактично, вирошучоюся на провідників. Перепадо і цим самим масам та було доведено, що приходять вони до розуму лише тоді, коли вже за пізно. Панькаються ці маси з ріжними провідниками, що всюдї і завше в певні моменти вринають відклясь і з безвісти, накрутять, накаламуть, надрукують, зруйнують і або падають на шибеницю, або зникають як віспа, як чума".

Товариші! Відновляйте передплату на "Укр. Роб. Вісті"! Не забувайте про пресовий фонд наших часописів!